

אינה מתלהבת לנשואין על-תנאי, ועדיף כי נראה במקרה זה, להעביר את החופה לי ממשלה, להכניס לה את למיד'למ"ד כמפלגה נפרדת.

בניין

צוואר הברבור

החרסינה המבהיקה על קירות חדרה-אמי בטיה נחשבה עד לפני זמן קצר למותרות בישראל. התקציב השביר של מטבע החוץ לא יכול היה לספק את המצרך הלבן, גרם לכך שלדירות חזות הוקצבו לא יותר מ-150 מרצפות. מי שרצה לצפות בציפוי הלבן נבנן שטחים גדולים יותר, היה חייב לפי גות להנחיות המתאימות, לרכוש במחיר מר פולפל ביותר מרצפות, שהובאו ביבוא ללא תשלום מאנגליה, ספרד, צ'כיה וגרמניה. את הבעייה קיווה לפתור מפעל לייצור חרסינה, בשם ברבור, שהוקם לפני חצי שנה בעכו. תוצרתו אושרה על ידי המכון לתקנים, והוא פעל במלוא הקיטור. ללא כל דאגה לשיוק. בעסקים מבהיקים אלה הת' קנאו גם הורשתנים אחרים, הקימו שלושה מפעלים חדשים שיתחילו בקרוב בייצור.

אך כמעט כהרף עין נשתנתה התמונה. אירנה מנורמן, שקבלה בורכים לא-ברורות רשויות ייבוא ממשרד המסחר והתעשייה, ה' ביאה ארצה מליון מרצפות חרסינה מגרמ' גיה המזרחית. גולדה מאירסון, שרת העבו' דה, רתחה: אם שתחררנה המרצפות מהר נמל, יוצף השוק בכמות ענקית של מרצפות חרסינה, תיפסק לחלוטין התעסוקה במפעל ברבור.

הנימוק היה משכנע. הממשלה הורתה להקפיא את החרסינה בנמל, למרות מחאר תיהם הנמרצות של היבואנים, שביקשה צו על תנאי מבית הדון העליון. בין החרסינה לברזל. אך בעוד הענין מת' ברה, נודעה עובדה מוזרה: משרד העבודה, שבראשו עומדת גולדה מאירסון, הביא אר' צה 850 אלף מרצפות חרסינה צ'כיות, תמור רת דולארים, לצרכי השכון העממי.

נימקה גולדה מאירסון:

● המרצפות המקומיות אינן טובות ל' מדי (בניגוד לדעת משרד התקנים) לצורכי השכון העממי.
● משתכני השכון העממי סולדים מתר' סינה גרמנית.
שרת העבודה, שהגנה בעוז על הוצרת הארץ ועל העסוקה, כשהדבר נגע ליבואת באמצעות משרד המסחר והתעשייה, לא יכלה להסביר רק פרט קטן אחד: אם המשתכנים סולדים פחות מברזל גרמני, בו השתמשו לרוב בבניני השכון העממי, או גם ללא תשובות, ברור שצוואר הברבור יהיה קרבן ראשון למאבק הבינמשרדי.

רכנת

הבדיחה הגדולה

רכנת העמק, המובילה מחיפה לצמת, הי' תה משך שנים רבות נושא לבדיחות אינסור פיזות. לפי האגדה, היה חברי-משק, שכובעו נפל החוצה, יכול לצאת בשלוחת-נפש, לה' רים את הכובע לחזור לקרון. לפי אגדה אחרת, איחר רועה של קיבוץ פלוני לארו' חתה-קצרה, מפני שהרכנת הלכה לפניו ב' דרכו, והוא לא יכול היה לעבור אותה. השבוע נדהמו מאות אלפי אזרחים לקרוא בעתונתיהם כי שר התחבורה, יוסף ספייה,

העיר דרך אגב, בראיון עתונאי, כי המסי' לה כולה נעלמה לחלוטין.
חומר גלם יקר. לבני העמק לא היה בכך משום הפתעה. רובם השתתפו בעצמם בעבודה המפרכת של פירוק 80 הקילומטרים של פסים וקורות.
העבודה התחילה כשהאנגלי האחרון הס' פיק בקושי להפנות את גבו. חברי משקים עטו על המסילה, פרקו את הפסים כדי ל' השתמש בהם לצורך מחסומים אנטי-סנקיים במלחמה.

אולם המלחמה עברה, וחומר-הגלם הסוב היה מונח לפני האף. פה ושם החלו המשי' קים לאסוף קורות לבנין בתים ומתבנים. המומחים החזיקים של בית-השיטה, שיצא להם מוניטין בעמק כולו, היטו שכם למ' לאכה.

כיום מראות רק סלולות בודדות פה ושם שפעם עברה כאן רכבת. הבדיחה הגדולה עלתה למשק המדינה כמה מיליוני לירות.

היסטוריה

הלורד והקפטן

לפני חודשיים מת בלונדון הלורד סטר' בולג'י. העיתונות הישראלית הספידה אותו בכמה מלים, ציינה שהיה חבר האופוזיציה, נשיא הליגה לתעופה, קצין, כלכלן. רק פרט אחד לא הוזכר אף במילה אחת: שהלורד היה אחד מראשי הוורברים להקמת מדינה ישראלית וצבא ישראלי בתקופה המכרעת של המאבק האנטי-בריטי.

לגבר גבה קומה, בעל פנים צעירות ושע' רות שיבה, היה מה לומר בענין זה. קפטן ירמיהו (אירמה) הלפרן הגיח את ידו על הסיבה: סטרבולג'י הסתכסך בשעתו עם כשה שרת.

דעות נאציות. סיפר השבוע הלפרן: סטרבולג'י היה נשיא הועד (הרביזיוניסטי) למען צבא עברי, שגייס 65 חברי הפרלמנט ובית-הלורדים. הועד ניהל תעמולה רחבה, הכניס לבית-הלורדים הצעה רשמית להקים צבא עברי. אולם אותה שעה ניהלה הסוכנות היהודית תעמולה חריפה נגד הפעולה. ה' דיעה שהלפרן עצמו הוא סוכן האצ'ל ובעל דעות נאציות.

ימים מעטים לפני החיכוך המכריע בפר' למנט טלפן משה שרת, ששמו היה אז שרתוק, אל הלורד, ביקש ראיין דחוף, כנראה כדי להניע אותו לכסל את ההצעה. הלורד התיעץ עם הקפטן, הודיע אחר-כך קצרות לשרת שלא יקבל אותו.

כשהכל לא עזר, ומנהיגי הסוכנות חששו פן יצליחו מתחריהם, ביקרו וייצמן ושרת, לדברי הלפרן, אצל שר המלחמה האנגלי, הסבירו לו שהועד משרת את אצ'ל וכי הלורד סטרבולג'י מקבל ממנו כסף. הלורד עמד להגיש נגד שרת תביעה משפטית על הוצאת דיבה, יותר על כך רק אזרי התנגדות של וייצמן.

היהודים הטובים. בסוף 1943 נשאו המאמצים של הועד וגורמים אחרים פרי,

לפי שמועה אחת, יצאה מכונית-משא בימי המנדט לעבר-הירדן, אנשיה פירקו גשר שלם על פני הירמוק בעזרת מכונית-ריתוך, וסיקו את הברזל היקר למשקם. כתוצאה מכך היה בית-השיטה המשק הראשון שהשתחרר מן התלות בתקציבים לאומיים.
** מפגש בית-הספר הימי של ביתר באי' טליה בימי מוסטוליני, וקצין בצי הנורבני החופשי במלחמת העולם השנייה.

דובר הממשלה הודיע בפעם הראשונה ללורד סטרבולג'י כי הוחלט להקים בריגדה יהודית. אולם כשניגשה לנסח את ההודעה הרשמית הסופית על כך, קיבלה הממשלה הבריטית את דעת מנהיגי הסוכנות שהצליחה גלויה של הועד תחוק את ידי אצ'ל בארץ, תחתור תחת מעמד הסוכנות. לכן הכניסה בהודעה את הפסקה "ממשלת הוד מלכותו החליטה להענות לדרישת הסוכנות היהודית לארץ ישראל...".

סיכם הלפרן: "מה הפלא שהממשלה

עושה עתה את הכל למען יישכת הלורד, שלא הבין מי היהודים הטובים ומי לא?"

רת

מזונם של רבנים

"ברחת' תל-אביב לבני ברק", אמר הר' בני מאיר הוסאי, שבית המשפט המחוזי ב' תל-אביב אסר עליו לערוך חופות, משום שהרבנות הראשית אינה מכירה בו. כל כך הרבה אנשים באו אלי בבקשות לחתן אותם, שפשוט נאלצתי לברוח".

הרבי הוסאי מאושר במצבו הנוכחי. הוא מתגורר בדירה נוחה, בת שלושה חדרים, שאחד מהם משמש בית-כנסת עם ארון קר' ודש, מכוסה פרוכת קטיפה אדומה וקומה בזהב. הוא מתהלך בנעלי-בית חמות, כות' נת שבועה מבצבץ טלית קטן.

"שיחשבו להם שניצחתי", אמר הרב, הלוי' חם החתיק * כשהוא מלסף את זקנו הר' מכסף. עיניו הכחולות נצצו: "יכולתי ל' המשיך במשטט אלור רציני, אבל, לא רציתי. בין כך וכך החלטתי להפסיק את עבודתי. אני זקן, למעלה מבן 70".

הרב הביע, בין השאר, את דעתו גם על כעיות הנישואים ההגירוסים: "אין כל צו' רך ברב לביצוע טכס הנישואים. עדים מס' פיקים כדי לעשות את הנישואים חוקיים, לפי דת משה. ברור שהרבנים לא יסכימו ל' כך. הם מוכרחים לאכול".

דעות

האזורים התספרים

ייששכר דוב שטרק הוא איש מאה-שע' רים למופת. לבוש במלבושי החרדים הטי' פוסיים לאנשי שכונתו הירושלמית. אין הוא מחסיר אחת משלוש תפילות החובה היומ' יות, מבלה את דוב זמנו הנותר בלימוד גמרא ופוסקים, אינו מסכים להצטלם, לש' כרת ליד אשה זרה באוטובוס המקשר או לחתר על סבילתו היומית במקחה.

אם בכל אלה דומה ייששכר דוב לאנשי שכונתו, שונה הוא מהם בעיסוקו החביב: חישובי גימטריות. בעוד שאלה מאנשי מאה-שערים העוסקים בענף הקבלה מצמצמים את גימטריותיהם לתנ"ך, הרי שטרק אינו להוט אחר חישובים בכתבי הקודש. הוא מבכר להוכיח את תועלתה של הגימטריא במציאות המדינית בה הוא חי.

* הנו שימש בתפקיד רב, שלא באישור הר' בנות הראשית, השיא זוגות שפנו אליו אחרי שהרבנות סירבה, מסיבה זו או אחרת לה' שיאם, כמו אביגיל ומיכאל יובל (העולם הזה 763).

כשנבחר איש הפועל המזרחי יצחק קריב (מניין האותיות: 520) לראש עיריית ירו' שלים, אישר איש הגימטריות מייד: "כשרז" (520). כשהחליט מרכז מפא"י, ולאחר מכן הכנסת, על בחירת יצחק בן-צבי לנשיא ה' מדינה השני, הסכים גם שטרק לבחירה. כי יצחק בן-צבי (362) שקול (כמעט) לנשיא (361). האליף החסרה לא הטרידה את שטרק. חז"ל התיירו להקל בגימטריא, לא חייבו דיוקו של חישוב על קוצה של אליף *
לא מתאים לתפקיד. כשעלתה פר'

הרב מאיר הרפאי שיחשבו להם שניצחתי.

שת פרישת דוד בן-גוריון מראשות הממ' שלה חשו אנשי מאה-שערים לשטרק, לשאול בדעתו. הטיין כולו הסביר להם שטרק, עדיין מוט' בספק. לא לחינם נותן מניין אותיותיו של דוד בן-גוריון (341) את מלת הספק שמא? (341).

הפרישה שהפכה רצינית העמיסה עבודה על שטרק, שנאלץ לגלות את דעתו הגימט' רית על המועמדים. את מועמד א', שר האו' צר לו' אשכול (403) דחה ללא נימוסיות יתירה, הציג לכתונו בדרכי בני גיי. ליישבו לפחות, במבואות הגנג, בנת (403).

משהגיע תורו של משה שרת יצא שטרק מגדרו, ובמקום הגימטריא הרגילה שלו, ה' מסתפקת במלה אחת או שתיים, יצא במש' פט שלם, בן חמש מלות דחיה. אמר שטרק: משה שרת? (1245) — בכלל לא מתאים ל' תפקיד זהו! (1245).

לשאלתם הנשנית וחזרת של מידועיו מי הוא האיש הטוב. מבחינת הגימטריא לפחות, להיות ראש ממשלה, היתה לשטרק תשובה מיידית שלא השאירה ספק על נסיותיו ה' מפלגתיות. ססק שטרק: ראש הממשלה (921) — האדון ישראל רוקח (921).

ספרות

לקראת זה

כמו כל ההוגים הספרותיים הישראליים, גולד גם חוג לקראת בבית קפה ירושלמי, בו נאנחו מספר מושכיעט צעירים, זה בפני זה, על אוולת-היד וחוסר-המעש בספרות העברית, שאינה מקיימת, לדעתם, בטאון ראוי לשמם.

אך בניגוד לרוב השיחות הסתיימה זו ב' החלטה לעשות משהו. סיפורים ושירים לא חסרו. לעומת זאת, חסר הכסף להוצאתם לאור. מגבית פנימית (מאומצת מאד) גייסה 12 ל"י, איפשרה, בסיועו של קרוב-משפחה בעל משרד להכפלות, להוציא לאור את חו' כרת הסטנסיל הראשונה (ב' 40 טפסים) ש' הכילה 35 שירים, סיפור אחד ומאמר אחד. אחרי הצלחתה הגדולה של החוברת הרא' שונה, שהופצה עד אחרון טפסיה וזכתה ל' 4 מאמרי התקפה חריפים בטאוני הספ' רות המפלגתיים, ניגשה החבורה, הכוללת 21 צעירים בני 19 עד 31, שהמשותף להם היא העובדה שכולם התחילו את פעולתם הספרותית בתום מלחמת השחרור, להוצאת חוברת שניה, הפעם ב' 100 טפסים. מכאן נטללה הדרך להוצאת חוברות מודפסות (המשך בעמוד 10)

* הדוגמה המפורסמת: איטור אכילת אנוניס מכיוון ש"אגוז" (17) בגימטריא חסא (18).

אנא, יתדים... לא לבעוט כנסות... זה הכדור היחיד שיש לנו